

Maksimov:

Materi.

1.

*Kot solnčni žarki o majskem jutru
sijale tooje so oči,
obsevan od ljubezni tooje
žioèl sem svoje mlacle dni.* [

*A danes zrem, kako ugaša
žioljenje v dragih teh očeh,
in skrivno vest se mi oglašá,
če bil sem luč jim o mračnih dneih?
Pogledi trudni tooji. mati,
mi o duše dno prodirajo,
ljubeče — kakor ob sloesu —
po meni se ozirajo.*

2.

*Hoka, ki skrbno oodila
po stez&h me je neoarnih,
vela, trudna je od dela,
vsa tresoča od trpljenja
in žioljenja dni viharnih.*

*Mati zdaj nikogar nima,
ki bi nanj se naslonila.
Deca njena o svet odšla je,
ona k zemlji se sklonila —
kam namerjaš, ljuba mati?*

Ivan Albreht:

Sredi polja.

*Sredi polja drobna ptička
pesem žorgoli,
o veselju svojem peva
in o sreči mladih dni.*

*Tam za poljem, za prostranim,
dete se solzi:
križ lesen na svežem grobu,
pod gomilo mati spi.*

*Solnčni svit razlit po polju
in razlit je po grobeh,
z istim zlatim žarom sveti
v žalost, bol, radost in smeh.*